

[Gert Petersen]

neutronbomben, og de kan hurtigt samles. Neutronbomben skal bl. a. kunne affyres fra 155 mm artilleri, og det er tanken, at det skal forbedres. Dette artilleri findes også i Danmark, og for nylig blev der fremsat ønske om nye ekspropriationer i Oksbøl, fordi man skulle afprøve 155 mm granater, ganske vist kun med 20 skud om året. Efter at have studeret den udenlandske presse forstår man hvorfor; 155 mm artilleriet er beregnet til atomgranater.

Alt dette er nødvendigt, siger man så, fordi den anden side har indført især to nye raketter, SS 20 og SS 21. Det rejser igen to spørgsmål: er den vestlige side blevet svagere, fordi den østlige side har indført disse to nye raketter? Og: hvorfor har den østlige side indført dem?

Lad os tage det første spørgsmål først. Jeg vil her henholde mig til en rapport fra USAs våbenkontroldepartement, ACDA, dateret den 31. januar 1979, og i øvrigt indskyde, at de oplysninger, jeg lige er kommet med, hidrører ikke fra, at jeg har været ude sådan på spionagens mark. Men amerikanerne er ganske åbne omkring disse problemer. Man kan læse meget om det i de amerikanske dokumenter. De er langt, langt mere åbne, end vi er vant til i den danske forsvarsdebat og fra det danske forsvarsministeriums side.

Nu vel, jeg vender tilbage til rapporten fra våbenkontroldepartementet i Washington. Ifølge dette departement råder NATO i dag over en betydelig atomslagstyrke, der kan sættes ind mod de samme mål, som Pershing II skal sigte efter. Der er de eksisterende Pershingraketter; der er det fremskudte luftvåbensystem, FBS; og der er de Poseidon-ubåde, der er tildelt NATO. Herom foreligger så en række andre oplysninger, dels fra våbenkontrollkontoret og dels fra det svenske konfliktforskningsinstitut, SIPRI.

Pershing I-raketterne findes i et antal af 108, og de har en rækkevidde på 800-900 km.

Det luftbårne system omfatter 700-1.000 fly. Det er lidt uklart, om F 16-flyet er regnet med heri, men det er under alle omstændigheder et angrebsfly, der kan trænge dybt ind i fjendens bagland med atombomber.

Endelig mener man, at 8-10 Poseidon-ubåde er tildelt NATO-styrkerne. Hvad man ved, er - og det er fra officiel amerikansk side - at hver Poseidon-ubåd er udstyret

med 16 raketter og hver raket med 10-14 uafhængigt styrbare atombomber. For kun 10 år siden var hver raket kun udstyret med én atombombe. Styrkens målantallet er altså vokset fra omkring 80 til omkring 1.500 i løbet af 10 år, så egentlig skulle NATO være ganske godt rustet.

Alligevel vil man nu udskifte disse våben med nogle mere djævelske, og helt nye våben skal indgå i arsenalet. Hvorfor? På grund af den østlige oprustning, især med SS 20 og SS 21.

Og så kommer vi til det andet spørgsmål: hvorfor har modparten indført disse våben? Er det aggressionslysten, der tager overhånd? Jeg vil gerne svare forsigtigt og blot sige, at det behøver ikke at være tilfældet. Det havde faktisk været meget mærkeligere, hvis SS 20'erne ikke var dukket op. De erstatter nogle gamle raketter, SS 4 og SS 5, som blev anbragt i 1959-60, og som i alle disse år har peget på mål i Vesteuropa.

Men disse raketter var ikke MIRVede, som det hedder. Det vil sige, at de ikke var udstyret med flere individuelt styrbare atomladninger pr. raket, som de nye SS 20 er. Men for en halv snes år siden begyndte USA at MIRV sine raketter som den første af supermagterne. Med stor forsinkelse fulgte russerne efter, og nu er MIRVning altså nået til deres mellemdistanceraketter i Europa. Hvad havde man ventet andet i denne kaval-kade af galskab?

Hvad angår den anden nye raket, SS 21, kan jeg nøjes med et citat fra New York Herald Tribune den 25. april i år: »Med en rækkevidde på omkring 75 miles menes SS 21 i sin form at ligne USAs Lanceraket, der blev placeret i Vesteuropa i 1972.« Ifølge SIPRI har Lance en rækkevidde på 140 km og et sprænglegeme på fra 1 til 50 kilotons. Antallet af Lanceraketter i Europa er ukendt. Med andre ord: SS 21 er et 7 år forsinket svar på NATO's Lanceraket.

Dermed er jeg fremme ved noget, som for mig er et helt afgørende argument for at sige nej til en ny NATO-oprustning i Europa. Våbenkapløbet må standses. De nye sovjetiske våben er svar på ældre NATO-våben. NATO og USA ligger klart foran i rustningskapløbet. Den vestlige side kom før den østlige med det store raketarsenal, med atom-ubådene, med MIRVning af raketterne. Den modsatte side følger med, så godt den kan -